

Załącznik do uchwały nr 2070/13
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 11 grudnia 2013 r.

Pani W.P.
„T.” W.P.
J.
(...) D.P.

WWRPO.VIII.3162.44.2013.AO

DECYZJA

Nr WWRPO/48/W/2013

podjęta w dniu 11 grudnia 2013 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Andrzej Jakubowski - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Wojciech Drożdż - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r., Nr 84, poz. 712 tekst jednolity ze zm.), art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 w zw. z art. 60 pkt 1 i art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2013, poz. 885 ze zm.), art. 67a § 1 pkt 2, art. 67b § 1 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 tekst jednolity ze zm.),

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta pani W.P., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą „T.” W.P. z siedzibą w J., (...) D.P., w przedmiocie rozłożenia na raty należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstwa w Jankowie poprzez rozszerzenie produkcji kartonów w oparciu o nowoczesną technologię” na podstawie umowy nr UDA-RPZP.01.01.02-32-117/09-00 z dnia 2 sierpnia 2010 r. w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 oraz umorzenia odsetek naliczonych w związku z brakiem zwrotu środków przekazanych w dniu 09 marca 2012 r. oraz 11 lipca 2012 r.

postanawia

1. Rozłożyć na raty Beneficjentowi pani W.P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą „T.” W.P. z siedzibą w J., (...) D.P, należności z tytułu zwrotu środków przekazanych na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstwa w Jankowie poprzez rozszerzenie produkcji kartonów w oparciu o nowoczesną technologię” na podstawie umowy o dofinansowanie UDA-RPZP.01.01.02-32-117/09-00 z dnia 2 sierpnia 2010 r. w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013.

Wobec powyższego Beneficjent jest zobowiązany do zwrotu środków (należność główna w kwocie 23 469,52 zł) oraz uiszczenia opłaty prolongacyjnej (582,00 zł) w następujących ratach:

- a) **7 986,17 zł** - słownie: siedem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych 17/100 (7 823,17 zł – kwota należności głównej, 163,00 zł – opłata prolongacyjna) - **płatne do dnia 15 lutego 2014 r.**
- b) **8 016,17 zł** - słownie: osiem tysięcy szesnaście złotych 17/100 (7 823,17 zł – kwota należności głównej, 193,00 zł – opłata prolongacyjna) – **płatne do dnia 15 marca 2014 r.**
- c) **8 049,18 zł** – słownie: osiem tysięcy czterdzieści dziewięć złotych 18/100 (7 823,18 zł – kwota należności głównej, 226,00 zł – opłata prolongacyjna) - **płatne do dnia 15 kwietnia 2014 r.**

na konto Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 nr 35 1020 4795 0000 9002 0210 4768.

2. Odmówić umorzenia odsetek w kwocie 3 469,00 zł liczonych jak dla zaległości podatkowych od dnia ich przekazania - 11 lipca 2012 r. do dnia 16 września 2013 r. tj. do dnia złożenia przez Beneficjenta poprawnego formalnie wniosku w sprawie udzielenia ulgi.

Uzasadnienie

Beneficjent – pan M.P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „T.” M.P. z siedzibą: B., (...). O., zawarł dnia 2 sierpnia 2010 r. z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na mocy art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 ze zm., dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ) umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-117/09-00 na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstwa w Jankowie poprzez rozszerzenie produkcji kartonów w oparciu o nowoczesną technologię”. (...) Ponadto na podstawie aneksu nr UDA-RPZP.01.01.02-32-117/09-05 z dnia 28 marca 2013 r. nastąpiła zmiana Strony umowy o dofinansowanie, ze wskazaniem jako Beneficjenta pani W.P. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą „T.”.

W dniu 23 maja 2013 r. Beneficjent - pani W.P. wystąpiła o rozwiązanie umowy zawartej w dniu 2 sierpnia 2010 r. o dofinansowanie projektu pn. „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstwa w Jankowie poprzez rozszerzenie produkcji kartonów w oparciu o nowoczesną technologię”. Jako przyczynę decyzji Beneficjent wskazał działanie siły wyższej (...). Konieczność rozwiązania umowy nowy właściciel argumentował zastojem w produkcji, która została wstrzymana, aż do momentu ponownej rejestracji działalności. Decyzja o rozwiązaniu umowy podjęta została w celu uniknięcia dodatkowych kosztów, które w sytuacji w jakiej znalazło się przedsiębiorstwo „T.”, mogłyby, zdaniem właściciela wpłynąć negatywnie na sprawne funkcjonowanie firmy.

Umowa o dofinansowanie określa szczegółowe zasady dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. Zgodnie z jej zapisami IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu, Beneficjent natomiast zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wniosek o dofinansowanie, z należytą

starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Ponadto, zapisy umowy określają warunki jej rozwiązania. Zgodnie z § 18 ust. 3 umowy o dofinansowanie, umowa może zostać rozwiązana na wniosek Beneficjenta pod warunkiem zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami, w wysokości jak dla zaległości podatkowych naliczonymi od dnia przekazania dofinansowania, w terminie i na rachunek bankowy wskazany przez IZ RPO WZ.

Mając na uwadze, iż do zadań IZ RPO WZ należy m.in. odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 15 uzpr, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych, IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnej jej kwoty. Zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2013, poz. 885 ze zm., dalej: u.f.p.) w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

podlegają zwrotowi przez Beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o zwrocie na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy, z zastrzeżeniem ust. 8 i 10. Przez naruszenie procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p. należy rozumieć także naruszenie postanowień umowy o dofinansowanie, skutkujące koniecznością odzyskania przez IZ RPO WZ środków w trybie postępowania administracyjnego zakończonego decyzją o zwrocie.

Wobec powyższego, IZ RPO WZ, pismem z dnia 31 maja 2013 r. wezwała do zwrotu środków otrzymanych w ramach realizowanego projektu wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Pismem z dnia 17 czerwca 2013 r. Beneficjent zwrócił się z prośbą o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia spłaty zobowiązania na raty na okres 4 miesięcy. Z uwagi na fakt, iż przedmiotowy wniosek wpłynął do IZ RPO WZ przed wydaniem decyzji administracyjnej ustalającej kwotę przypadająca do zwrotu, postanowieniem z dnia 26 czerwca 2013 r. IZ RPO WZ odmówiła wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie należności, wskazując na przedwczesność złożonego wniosku. Ponadto z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu do zwrotu, z dniem 20 czerwca 2013 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie.

W oparciu o powyższe oraz w związku z faktem, iż w czasie toczącego się postępowania administracyjnego Beneficjent nie dokonał spłaty zobowiązania, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego z dniem 12 sierpnia 2013 r. podjął decyzję nr WWRPO/32/W/2013 orzekającą zwrot kwoty w wysokości 31 121,95 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

W dniu 20 sierpnia 2013 r. Beneficjent ponownie zwrócił się z wnioskiem o udzielenie ulgi w spłacie należności w formie rozłożenia spłaty zobowiązania na raty, na okres 3 miesięcy. W uzasadnieniu wniosku Beneficjent powołał się na trudności w spłacie zobowiązania w związku ze spowolnieniem jakie wystąpiło w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, (...), właściciela firmy „T.” – pana M.P. (...) Beneficjent – pani W.P. wniosła o rozłożenie spłaty środków na raty, uzasadniając wniosek brakiem możliwości zwrotu całej należnej kwoty otrzymanego dofinansowania wraz z wymaganymi odsetkami w wyznaczonym terminie, bez ryzyka wystąpienia negatywnych skutków dla funkcjonowania przedsiębiorstwa.

W toku prowadzonej korespondencji, IZ RPO WZ pismem z dnia 30 sierpnia 2013 r. poinformowała Beneficjenta, iż obowiązujące przepisy dopuszczają możliwości udzielenia ulgi ze wskazaniem, iż zwolnienia stosowane są tylko w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach. Jednocześnie wezwała do złożenia dokumentacji, która nie została dostarczona wraz ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem. Ponadto strona została pouczona o konieczności przytoczenia okoliczności w oparciu o które zobowiązany wnosi o zastosowanie ulgi.

Zgodnie z przepisami prawa złożenie przez stronę wniosku o ulgę, nie zwalnia IZ RPO WZ z obowiązku podjęcia czynności określonych przepisami ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz przepisami wykonawczymi do tej ustawy tj. skierowania wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej, gdyż samo złożenie wniosku o udzielenie ulgi nie stanowi podstawy do odstąpienia od egzekucji.

W dniu 5 września 2013 r. zostało skierowane do Beneficjenta upomnienie nr UPRPOWZ/7/2013, w którym strona została wezwana do uregulowania należności stwierdzonych

decyzją administracyjną nr WWRPO/32/W/2013 z dnia 12 sierpnia 2013 r. Dodatkowo w treści upomnienia wskazano, iż w przypadku nieuregulowania należności we wskazanym terminie, wszczęte zostanie postępowanie egzekucyjne w celu przymusowego ściągnięcia należności w trybie egzekucji administracyjnej.

W dniu 13 września 2013 r. Beneficjent dokonał częściowej spłaty zobowiązania w wysokości 4 000,00 zł, która to kwota, została zaliczona na poczet spłaty należności głównej (3 346,26 zł) oraz odsetek (653,74 zł).

W piśmie przekazanym do IZ RPO WZ dnia 16 września 2013 r., Beneficjent przekazał wymagane dokumenty tj. formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, zaświadczenie z urzędu skarbowego o niezaleganiu w podatkach, zaświadczenie z ZUS o niezaleganiu w opłacaniu składek, sprawozdanie finansowe, listę środków trwałych, listę wartości niematerialnych i prawnych, umowy kredytowe, zaświadczenie o dochodach, oświadczenie o stanie majątkowym i sytuacji materialnej Beneficjenta, zaświadczenia o pomocy de minimis, dokument poświadczający stan zatrudnienia wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej. Jednocześnie wskazana została przyczyna złożenia wniosku o ulgę tj. przesłanka ważnego interesu publicznego, który wyrażony został jako chęć uniknięcia konieczności dokonania zwolnień pracowniczych oraz zachowanie stabilności w przedsiębiorstwie. Ponadto Beneficjent wniósł o umorzenie odsetek jakie narosły od niespłaconej zaległości względem IZ RPO WZ.

W związku z brakiem zwrotu środków w wymaganej kwocie w dniu 30 września 2013 r., na podstawie zapisów art. 26 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1015 ze zm.), IZ RPO WZ skierowała do Naczelnika Urzędu Skarbowego w D.P. wniosek w przedmiocie wszczęcia egzekucji administracyjnej względem dłużnika: Pani W.P.. Zgodnie z literą prawa postępowanie egzekucyjne wszczynane jest na wniosek wierzyciela uprawnionego do żądania wykonania obowiązków podlegających egzekucji administracyjnej – w przypadku płatności dokonywanych w ramach RPO WZ - Województwa Zachodniopomorskiego, reprezentowanego przez Zarząd Województwa. Wskutek prowadzonej egzekucji nastąpiło zajęcie rachunku bankowego dłużnika wobec czego w dniu 19 listopada 2013 r. Urząd Skarbowy w D.P. przekazał na rachunek wierzyciela tj. IZ RPO WZ część należności wskazanej w tytule wykonawczym będącym załącznikiem do wniosku o wszczęcie egzekucji w administracji, w kwocie 4 833,90 zł (kwota pobrana od dłużnika wyniosła 5 079,52 zł wraz z kosztami upomnienia w wysokości 8,80 zł, jednakże została pomniejszona o koszty związane z opłatą komorniczą – 254,42 zł). Przekazana kwota została zaliczona na poczet spłaty należności głównej oraz odsetek, pomniejszając tym samym kwotę należności względem IZ RPO WZ (data pobrania środków z rachunku Beneficjenta - 08.11.2013 r.)

Postanowieniami z dnia 16 października 2013 r. oraz 7 listopada 2013 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o wydłużeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej analizy dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku o ulgę oraz z uwagi na terminy przewidziane na zapoznanie się przez Beneficjenta z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz umożliwienie wypowiedzenia się co do zgromadzonych materiałów.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60, jest w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich - instytucja zarządzająca. Zapisy niniejszej ustawy dają IZ RPO WZ możliwość umarzania w całości albo w części, odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno-prawnych (art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 u.f.p.). Należności publiczno-prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 u.f.p. do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno - prawnym należą również należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Zgodnie z art. 67 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 u.f.p., nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 tekst jednolity ze zm. - zwana dalej o.p.)

Zgodnie z brzmieniem art. 67a o.p., organ podatkowy na wniosek podatnika z zastrzeżeniem art. 67b w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może:

- odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty;
- odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji podatkowej;
- umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Przewidziane powyżej uprawnienia organu mogą zostać zrealizowane w stosunku do konkretnego Beneficjenta środków europejskich na jego wniosek i w zależności od zaklasyfikowania formy wnioskowanej ulgi. Ponadto zgodnie z art. 64 u.f.p. właściwy organ, na wniosek zobowiązanego może udzielać określonych w art. 55 ulg u.f.p. w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 1-6 u.f.p., które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Wspólnot Europejskich dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowią pomoc publiczną, przeznaczona na jeden z celów określonych w art. 67 b § 1 pkt 3 lit. a-m.

Odnosząc się do pkt. 2, należy mieć na uwadze, iż udzielenie wsparcia w ramach pomocy de minimis nie wywiera istotnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz na konkurencję na rynku europejskim i nie stanowi de facto pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U.2013.739/1 ze zm.), a w konsekwencji nie podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej. Tym samym pomoc de minimis może być udzielona przedsiębiorcom z pominięciem ogólnych zasad udzielania pomocy publicznej, wiąże się jednak z innymi obostrzeniami.

Przepis art. 64 ust. 2 pkt 2 o.p. stanowi, iż udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc de minimis powinno zostać udzielone przez organ na zasadach określonych bezpośrednio w obowiązujących aktach prawa wspólnotowego. Wobec powyższego organ udzielający ulgi powinien dokonać analizy wystąpienia przesłanek do udzielenia pomocy publicznej, biorąc pod uwagę zasady jej udzielania określone w oparciu o Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis, a w szczególności sprawdzić czy przedsiębiorca, który zamierza skorzystać z pomocy, nie prowadzi działalności, na którą nie może zostać udzielona pomoc publiczna, oraz czy wartość otrzymanej pomocy de minimis w okresie trzech lat budżetowych nie przekracza 200 000,00 euro.

W związku z powyższym IZ RPO WZ zwróciła się do wnioskodawcy o wypełnienie „Formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis” oraz o przekazanie informacji na temat wielkości otrzymanej pomocy de minimis. Zgodnie z przedstawionymi przez stronę informacjami, strona oświadczyła, iż wartość przyznanej jej pomocy publicznej wyniosła 108 900,00 zł, co stanowi wartość 25 918,85 euro. Ponadto na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach, obliczony został ekwiwalent dotacji brutto (EDB) tj. kwota pomocy otrzymanej przy rozłożeniu zapłaty należności na raty, która wyniosła 136,69 zł. W związku z powyższym suma wartości udzielonej pomocy de minimis otrzymanej przez wnioskodawcę panią W.P. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą „T.” nie przekroczy maksymalnej kwoty dopuszczalnej pomocy wynikającej z ww. rozporządzenia.

Na podstawie przedłożonej przez stronę dokumentacji, w tym bilansu oraz rachunku zysków i strat z ostatniego okresu działalności, dokonano analizy sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż w związku z przejęciem przez panią W.P. (...), nowa działalność została zarejestrowana z dniem 8 października 2012 r. dlatego też dokumentacja dotycząca działalności finansowej firmy obejmuje okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r. Powyższe pozwoliło na wyciągnięcie wniosków ujętych poniżej.

Przystępując do analizy sprawozdań finansowych należy mieć na uwadze, iż powinna ona zostać poprzedzona szczegółową analizą techniczno-ekonomiczną przedsiębiorstwa i jego otoczenia - należy bowiem uwzględnić czynniki mające wpływ na osiągnięte wyniki. Przygotowując się do porównań wielkości ekonomicznych zawartych w sprawozdaniach finansowych, należy zwrócić uwagę na szczególne okoliczności, zakłócenia w działalności podmiotu, które mogą powodować brak ich bezpośredniej porównywalności. Ponadto wyniki analizy finansowej nie mogą być interpretowane swobodnie, bez właściwej bazy odniesienia, którą mogą stanowić choćby wielkości z poprzednich okresów. Dlatego też przy dokonywaniu analizy poniższych danych należy mieć jednak na uwadze, iż przedłożona dokumentacja finansowa dotyczy krótkiego okresu czasu i nie może stanowić obiektywnego obrazu kondycji finansowej przedsiębiorstwa. Rozpatrując wniosek strony nie można

dokonać analizy całokształtu zebranej dokumentacji bez kontekstu zdarzeń jakie miały miejsce. (...) spowodowała zastój w produkcji, uniemożliwiając jednocześnie prowadzenie bieżącej działalności. Nowy właściciel przejął przedsiębiorstwo, które zostało wytrącone z normalnego biegu zdarzeń gospodarczych – na co wskazuje przedłożona dokumentacja finansowo-księgowa - jednocześnie przejmując wszystkie zobowiązania finansowe zmarłego.

W badanym okresie znacznemu zmniejszeniu uległ kapitał podstawowy ... na dzień 31 sierpnia 2013 r., równocześnie rosły zobowiązania przedsiębiorstwa i tak na dzień 1 stycznia 2013 r. wynosiły one ..., natomiast na koniec badanego okresu ich poziom wynosił już .... Duży wpływ na tę zmianę miał wzrost zobowiązań krótkoterminowych - głównie z tytułu dostaw i usług o okresie wymagalności do roku czasu. Jednocześnie należy wziąć pod uwagę fakt, iż bilans jest sprawozdaniem przedstawiającym stan środków gospodarczych i źródeł ich pochodzenia na określony moment tj. tzw. dzień bilansowy.

Przystępując do analizy rachunku zysków i strat można stwierdzić, iż na dzień 31 sierpnia 2013 r. wykazana została strata netto przedsiębiorstwa, która w ujęciu kwartalnym systematycznie się pogłębiała: i tak z końcem I kwartału wynosiła ..., na koniec II kwartału ..., natomiast na dzień 31 sierpnia 2013 r. wyniosła ... Koszty działalności operacyjnej systematycznie rosły: na koniec I kwartału były równe kwocie ..., koszty II kwartału wyniosły ... a na koniec badanego okresu ..., przy jednoczesnym wzroście przychodów netto ze sprzedaży, które wyniosły odpowiednio: I kwartał ..., II kwartał ..., by na koniec badanego okresu wynieść ...

Dane zawarte zarówno w bilansie, jak i w rachunku zysku i strat wykorzystano również celem przeprowadzenia analizy wskaźnikowej, aby uzyskać szerszy obraz kondycji finansowej wnioskodawcy. Pod uwagę wzięte zostały podstawowe zespoły wskaźników tj. płynności, zadłużenia oraz rentowności, które obliczono zgodnie z przedstawioną dokumentacją tj. na dzień 31 marca 2013 r., 30 czerwca 2013 r. oraz 31 sierpnia 2013 r.

Do oceny płynności finansowej obrazującej zdolność firmy do wywiązywania się z krótkoterminowych zobowiązań, zastosowano wskaźniki: płynności bieżącej, szybki płynności oraz wskaźnik płynności gotówkowej.

Wskaźnik płynności bieżącej ukazuje możliwości przedsiębiorstwa do regulowania zobowiązań posiadanymi środkami obrotowymi. Jego wartość powinna się mieścić w przedziale $<1,2-2,0>$. W przypadku spadku wskaźnika poniżej granic normy można uznać, że istnieje ryzyko utraty przez przedsiębiorstwo zdolności do terminowego regulowania zobowiązań. W przypadku badanego przedsiębiorstwa można zauważyć tendencję spadkową, jednakże wskaźnik mieści się w optymalnym przedziale ... Wskaźnik szybki płynności odzwierciedla natychmiastową zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zaciągniętych zobowiązań. Optymalna jego wartość powinna mieścić się w przedziale $<1,0-1,2>$. Spadek wartości poniżej 1,0 oznacza zachwianie płynności firmy. W przypadku badanego podmiotu wskaźnik wykazuje następujące wartości ... Dla wskaźnika płynności gotówkowej za zadawalającą należy uznać wartość 0,2 (wskaźnik prezentuje jaką część zobowiązań bieżących może być uregulowana bez zwłoki, gdyby stały się w danym momencie wymagalne). Osiągnięte przez Beneficjenta wartości w kolejnych kwartałach przedstawiały się następująco: ... Należy jednak pamiętać, że wskaźnik ten nie przesądza o stopniu wypłacalności przedsiębiorstwa, a jedynie sygnalizuje jego sprawność płatniczą.

Do oceny zadłużenia przedsiębiorstwa zastosowano wskaźnik zadłużenia ogólnego, wskaźnik zadłużenia kapitału własnego oraz wskaźnik zadłużenia długoterminowego.

Zgodnie z przyjętą praktyką analizy finansowej wskaźnik zadłużenia ogólnego powinien oscylować w granicach wartości 0,5. W badanym okresie można zauważyć, iż poziom zadłużenia przedsiębiorstwa „T.” systematycznie rośnie, jednocześnie najwyższa wartość wskaźnika wskazana w tabeli nie świadczy jeszcze o ryzyku utraty zdolności do obsługi zadłużenia. Wskaźnik zadłużenia kapitału własnego ukazuje stopień zaangażowania zobowiązań w finansowaniu działalności przedsiębiorstwa, w stosunku do poziomu zaangażowania kapitału własnego. Wiąże się to z możliwością ewentualnego pokrycia zobowiązań jednostki gospodarczej przez posiadane zasoby majątkowe. Przyjmuje się, że wartość wskaźnika powinna zawierać się w przedziale od 1,0 do 3,0. Wobec powyższego można stwierdzić, iż wartości wskaźników na koniec II kwartału ... oraz na koniec badanego okresu... przyjmują wartości optymalne. Racjonalny wskaźnik zadłużenia długoterminowego powinien mieścić się pomiędzy 0,5-1. W związku z powyższym, należy stwierdzić, iż poziom zadłużenia badanego podmiotu, który przedstawiają następujące wartości wskaźnika ... nie wykracza poza granice normy i spełnia przesłanki racjonalnego gospodarowania środkami. Ponadto wskaźnik pokrycia zobowiązań długoterminowych rzeczowymi składnikami majątku, będący podstawowym nośnikiem informacji o stanie zabezpieczenia kredytów w wypadku likwidacji

przedsiębiorstwa, na poziomie ... w przypadku analizowanego podmiotu należy uznać za dobry. O dobrej sytuacji można mówić wtedy, gdy jego wartość jest większa od 1.

Dla zbadania rentowności podmiotu obliczone zostały następujące składniki: wskaźnik rentowności sprzedaży, wskaźnik rentowności majątku, wskaźnik rentowności kapitałów własnych. Wskaźnik rentowności sprzedaży mówi ile zysku netto przypada na jedną złotówkę zrealizowanej sprzedaży. Im wyższa wartość wskaźnika tym lepsza rentowność. W badanym okresie, w przedsiębiorstwie „T.” zanotowano stratę, dlatego też wartość wskaźnika jest ujemna. Wskaźnik rentowności majątku informuje o zdolności przedsiębiorstwa do wypracowywania zysków i efektywności gospodarowania majątkiem. Wyższy – świadczy o lepszej kondycji finansowej podmiotu, jednakże w przypadku przedsiębiorstwa, które nie odnotowało zysku, a poniosło stratę wskaźnik będzie zawsze wartością ujemną. W przypadku przedsiębiorstwa „T.” jego wartości są następujące ... Wskaźnik rentowności kapitałów własnych oznacza jak wiele zysku udało się wygospodarować przedsiębiorstwu z wniesionych kapitałów własnych. Jego wartość określa ile groszy czystego zysku udało się osiągnąć z jednego złotego kapitałów własnych. Im wartość tego wskaźnika jest wyższa, tym korzystniejsza jest sytuacja firmy. Wyższa efektywność kapitału własnego wiąże się z możliwością uzyskania wyższej nadwyżki finansowej. W sytuacji kiedy podmiot ponosi straty, przedstawione wskaźniki rentowności będą przyjmować wartości ujemne, jak to miało miejsce w przypadku przedsiębiorstwa „T.” ... które w badanym okresie, pomimo rosnących przychodów ze sprzedaży, zanotowało stratę.

W tym miejscu należy podkreślić, iż przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym, co oznacza, że organ na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi. Uznaniowy charakter kompetencji organu powoduje, że stwierdzenie wystąpienia wymaganych przesłanek nie zobowiązuje organu do wydania decyzji czyniącej zadość wnioskowi podatnika. Organ podatkowy powinien jedynie dokładnie wyjaśnić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu organu podatkowego. Z brzmienia przepisów wyraźnie wynika, że organ podatkowy sam decyduje, czy uczynić użytek z przyznaných mu kompetencji. Stwierdzenie zaistnienia ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego staje się podstawą do podjęcia decyzji o zastosowaniu ulgi lub odmowy jej udzielenia. W ramach uznania administracyjnego, organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, co oznacza, że może - w przypadku stwierdzenia przesłanki - uwzględnić wnioszek lub odmówić jego uwzględnienia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 k.p.a.), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a), zaś decyzja winna spełniać wymogi określone w art. 107 § 1 i § 3 k.p.a. Przepisy prawa, posługując się pojęciami: ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, jednocześnie ich nie definiują, ani też nie odsyłają do innych aktów prawnych. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż pojęcia te są pojęciami niedookreślonymi, a ich definiowanie powinno zależeć od kontekstu sprawy. W związku z powyższym ich treść powinna być oceniana z uwzględnieniem konkretnych okoliczności występujących w danej sprawie. W tym miejscu warto przytoczyć wyrok NSA z dnia 26 lipca 2011 r. sygn. akt FSK 425/10, w którym sąd stwierdził: „Użyte w art., 67 a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej zwroty: ważny interes podatnika i interes publiczny, nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych”.

Przy analizie przesłanki ważnego interesu podatnika należy podkreślić, iż kompetencja organu – jak wskazuje się w orzecznictwie podatkowym – nie polega na określeniu tej przesłanki. W wyroku WSA w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2009 r., I SA/Sz 667/09 przyjęto, iż „z brzmienia art. 67a § 1 pkt 3 o.p. nie wynika prawo organu podatkowego do określania ważnego interesu podatnika. Organ podatkowy, jako przedstawiciel skarbu państwa, posiada kompetencje do określania interesu publicznego i jego uzasadniania”. Obowiązkiem organu podatkowego jest więc ustalenie okoliczności, które wypełniałyby zakres pojęcia ważnego interesu podatnika, a nie jego wskazanie, określenie. Przesłanka interesu społecznego ma charakter ogólny, w przeciwieństwie do ważnego interesu mającego charakter indywidualny – może ona zachodzić np. w przypadku podatnika będącego dużym zakładem pracy, kiedy to pobranie zaległości podatkowej spowoduje konieczność zwolnienia pracowników wskutek braku środków pieniężnych na wypłatę wynagrodzeń.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2003 r. sygn. akt SA/Sz 945/01, ważny interes podatnika (o którym mowa w cyt. wyżej art. 67a § 1 o.p.) to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie, niezależne od

woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto, zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2013 r. sygn. akt I SA/Lu 612/12 „ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi (...) nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie umorzenia zaległości podatkowej. Przeciwnie, przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika i że umorzenie zaległości podatkowych lub odsetek uzasadnione będzie jedynie w tych wypadkach, które spowodowane zostały działaniem takich czynników na które podatnik nie może mieć wpływu i które są niezależne od sposobu postępowania”.

Na podstawie analizowanych orzeczeń sądowych można stwierdzić, iż ważny interes podatnika wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam podatnik nie mógł mieć wpływu, nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności. W oparciu o powyższe, odnosząc się do wniosku Beneficjenta, należy stwierdzić, iż okoliczności w jakich znalazła się strona, mają znamiona sytuacji nadzwyczajnej i tym samym mogą być uznane za takie, które stanowią o ważnym interesie podatnika. Zgodnie z wnioskiem Beneficjenta prośba o rozłożenie spłaty zobowiązania na raty wynika z trudnej sytuacji w jakiej znalazło się przedsiębiorstwo „T.” (...) do chwili zarejestrowania przedsiębiorstwa na nowego właściciela działalność bieżąca została wstrzymana, co nie pozostało bez znaczenia dla jego funkcjonowania. Zastój w produkcji wpłynął negatywnie na sytuację finansową przedsiębiorstwa. W związku z powyższym wstrzymana została również realizacja projektu pn. „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstwa w Jankowie poprzez rozszerzenie produkcji kartonów w oparciu o nowoczesną technologię” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013. Jego kontynuację podjęto dopiero z dniem 28 marca 2013 r. wraz z podpisaniem aneksu zmieniającego Beneficjenta projektu. W związku z osłabieniem pozycji firmy podjęta została decyzja o rezygnacji z realizacji projektu, co podyktowane było chęcią uniknięcia dodatkowych kosztów.

Odnosząc się do drugiej z przesłanek, zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r., III SA/Wa 1964/05, pojęcie terminu "interesu publicznego" nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stosowania prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki "interesu publicznego" zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem nie ma podstaw do przeciwstawiania interesu publicznego jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela. Jakkolwiek w interesie publicznym leży, by wszyscy zobowiązani wywiązywali się z zapłaty należności stanowiących dochód państwa, to interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie dochodów w budżecie państwa, ale też jako ograniczanie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych czy pomoc społeczną (wyrok NSA z dnia 30 maja 2001 r. III SA 830/00). Nie może bowiem powstać taka sytuacja, w której zapłata zaległych należności spowoduje konieczność sięgania przez zobowiązanego, pozbawionego możliwości zaspokojenia swoich niezbędnych potrzeb materialnych, do środków pomocy państwa. Nie byłoby to zgodne z interesem tego obywatela, jednocześnie nie byłoby to również zgodne z interesem publicznym (wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 marca 2011 r., sygn. akt: V SA/Wa 2273/10). W kontekście powyższego należy wziąć pod uwagę fakt, iż zgodnie z dokumentami przedłożonymi przez Beneficjenta, na dzień 31 sierpnia 2013 r. zatrudniał on w ramach wykonywanej przez siebie działalności 55 osób, w tym 28 kobiet, oraz 11 osób niepełnosprawnych. Ponadto prowadzona przez Beneficjenta działalność znajduje się w powiecie o wysokiej stopie bezrobocia tj. 23,2% (według danych GUS na koniec lipca 2013 r.), a zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku, konieczność spłaty zobowiązania w całości, może skutkować zwolnieniem pracowników.

W związku faktem, iż Beneficjent zwrócił się do IZ RPO WZ o rozłożenie płatności na raty oraz umorzenie odsetek za zwłokę, należy mieć na uwadze fakt, iż samo rozłożenie płatności na raty nie powoduje co do zasady (w przeciwieństwie do pozostałych ulg uznaniowych) rezygnacji organu z należnego mu świadczenia, choćby w związku z naliczeniem opłaty prolongacyjnej. Natomiast wyrażenie zgody na umorzenie odsetek będzie już stanowiło obciążenie budżetu państwa. Zobowiązania podatkowe są należnościami publiczno-prawnymi, a obowiązek ich ponoszenia obciąża każdego obywatela. Wszelkie zwolnienia podatkowe w systemie prawa polskiego są wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa oraz odejściem od konstytucyjnej zasad sprawiedliwości. Relacja art. 67a Ordynacji podatkowej do zasady powszechności opodatkowania wyrażonej w art. 84 Konstytucji wskazuje, że

ma ona charakter wyjątku od zasady, co oznacza konieczność jego ścisłej wykładni i stosowania jako normy o charakterze szczególnym, w sytuacjach naznaczonych taką właśnie cechą. Teza ta znajduje potwierdzenie w licznych orzecznictwie sądów administracyjnych. Konsekwencją wyjątkowego charakteru instytucji umorzenia jest ograniczenie jej stosowania do sytuacji niezależnych od sposobu postępowania podatnika, bądź spowodowanych działaniem czynników, na które podatnik nie może mieć wpływu. W szczególności znaczne obniżenie zdolności płatniczej podatnika, spowodowane klęską lub innym wypadkiem losowym może stanowić przesłankę umorzenia (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 4 marca 2005 r. sygn. akt I SA/Gd 2210/01).

Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż udzielanie ulg w spłacie zobowiązania podatnikom których sytuacja materialna pozwala na ich uiszczenie, nie leży również w interesie społecznym. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2006 r. sygn. akt II FSK 257/05 obciążenia o charakterze prywatnym i konsumpcyjnym, które przecież zaciągnięte zostały dobrowolnie nie mogą być zatem traktowane priorytetowo w stosunku do tych obowiązkowych. Żadne okoliczności nie przemawiają za kredytowaniem przez Skarb Państwa spłaty należności publicznoprawnej (w drodze umorzenia odsetek za zwłokę) w sytuacji gdy podatnik ma zdolności kredytowe. W związku z powyższym należy mieć na uwadze, iż udzielenie przez organ ulgi w spłacie należności w postaci rozłożenia zaległości na raty świadczy o zaoferowaniu przez organ preferencyjnych warunków spłaty zobowiązań wnioskodawcy.

Przejściowa utrata płynności finansowej przedsiębiorstwa nie może zostać uznana za przesłankę uzasadniającą umorzenie zobowiązania w postaci odsetek w sytuacji kiedy Beneficjent jest w posiadaniu majątku podlegającego egzekucji. W takim przypadku należy uznać, że uwzględnienie wniosku o umorzenie odsetek byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym, gdyż ciężar spłaty należności, w sytuacji rezygnacji organu z należnych mu świadczeń, obciążałoby de facto wszystkich podatników.

Z uwagi na brak zadłużeń Spółki wobec Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, uznać należy, iż wystarcza jej środków finansowych na regulowanie zobowiązań publicznoprawnych, a zważywszy na przejęte przez Beneficjenta kredyty bankowe można stwierdzić, iż jej kondycja finansowa jest na tyle dobra, że posiada ona w ocenie banków wiarygodność finansową i posiada środki na spłatę rat kredytowych. Ponadto należy zauważyć, iż Beneficjent jest w trakcie realizacji projektu nr WND-RPZP.01.03.01-32-050/11 pn. „Doradztwo w zakresie dokumentacji technicznej małej elektrowni wiatrowej” oraz oczekuje na płatność końcową w ramach projektu nr WND-RPZP.01.01.03-32-055/09 pn. „Rozwój firmy poprzez inwestycję w innowacyjne technologie produkcji i zarządzania danymi oraz przebudowę hal produkcyjno-magazynowych w Jankowie”.

Reasumując, organ nie przychylił się do wniosku Beneficjenta o umorzenie odsetek. W opinii IZ RPO WZ, utrata płynności finansowej przedsiębiorstwa „T.” ma charakter przejściowy. Ponadto, co ważne, jest ono w posiadaniu majątku stanowiącego zabezpieczenie prowadzonej działalności. Jednocześnie strona, w ocenie instytucji finansowych jest wiarygodna, co w świetle mechanizmów gospodarki rynkowej stanowi pożądaną cechę działających przedsiębiorstw. Te okoliczności przemawiają za tym, iż Beneficjent jest w stanie dokonać spłaty należności względem IZ RPO WZ w postaci kwoty należności głównej, która została rozłożona na raty oraz odsetek, w kwocie wskazanej w niniejszej decyzji, bez znacznego uszczerbku dla prowadzonej działalności gospodarczej. Dodatkowo należy mieć na uwadze, iż zwolnienia od należności publiczno-prawnych są wyjątkiem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa, a każdorazowe umorzenie zobowiązań wiąże się z obciążeniem budżetu państwa.

Obliczając wysokość środków do zwrotu ustalono, iż Stronie w ramach umowy nr UDA-RPZP.01.01.02-32-117/09-00 przekazano łącznie środki w wysokości 31 121,95 zł. Kwoty, które zostały wskazane do zwrotu w niniejszej decyzji wynikają z następujących ustaleń:

– kwota środków pozostająca do zwrotu została pomniejszona o kwoty, które zostały przekazane na rachunek IZ RPO WZ tj. kwotę 4 000,00 zł (należność główna: 3 346,26 zł, odsetki: 653,74 zł) przekazaną w dniu 13 września 2013 r. oraz kwotę 5 079,52 zł (należność główna: 4 306,17 zł, odsetki: 773,35 zł) pobraną dłużnikowi przez Urząd Skarbowy w D.P. w dniu 8 listopada 2013 r., które uprzednio, zgodnie z ordynacją podatkową, zaliczone zostały na poczet spłaty należności głównej oraz odsetek. Wobec powyższego kwota należności głównej pozostająca do spłaty wynosi 23 469,52 zł. Natomiast kwota odsetek jak dla zaległości podatkowych, która obliczona została zgodnie z art. 207 ust. 1 ufp, tj. od dnia przekazania środków przez IZ RPO WZ – 11 lipca 2012 r. do dnia 16 września 2013 r. czyli do dnia złożenia przez Beneficjenta poprawnego formalnie wniosku w sprawie udzielenia ulgi wynosi - 3 469,00 zł. Ponadto zgodnie z art. 57 § 1 o.p. w decyzji wydawanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 o.p. organ ustala opłatę prolongacyjną od kwoty zaległości, która to opłata wynosi 50% ogłaszanej na podstawie art. 56 § 3 o.p. stawki odsetek za zwłokę. Wobec

powyższego do kwoty raty wskazanej w niniejszej decyzji doliczona została opłata prolongacyjna, której wartość zgodnie z art. 57 § 1 o.p. oszacowana została przy zastosowaniu stawki opłaty prolongacyjnej obowiązującej na moment wydania decyzji i wynosi łącznie dla wszystkich rat 582,00 zł.

Wobec powyższego, po podjęciu wszelkich niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego tj. na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału oraz biorąc pod uwagę okoliczności w jakich znalazła się strona, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 tekst jednolity ze zm.) – w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 o.p. za nowy termin płatności przyjmuje się dzień, w którym zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata poszczególnych rat, na jakie zostało rozłożone zobowiązanie, dlatego też jeśli w terminie określonym w niniejszej decyzji strona nie dokona zapłaty którejkolwiek z rat, terminem płatności staje się odpowiednio termin określony w art. 47 § 1-3 o.p., wobec czego w przypadku nieuregulowania raty w wyznaczonym terminie, zgodnie z art. 259 § 1 o.p. nastąpi z mocy prawa wygaśnięcie decyzji w części dotyczącej niezapłaconej raty.

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Pani W.P.
„T.” W.P.
J.
(...) D.P.
- 2) a/a